

Pääkirjoitus 10.1.2006

Eläkkeistä ja palveluista

Yhdeksänkymmenluvun alusta lähtien on lähes vuosittain tehty ratkaisuja, jotka ovat leikanneet eläkkeiden ostovoimaa. Suhteessa palkansaajien ansiotason ja ostovoiman kehitykseen eläkeläiset ovat jääneet jatkuvasti jälkeen. Tämä on nähtävissä selvästi Veronmaksajien Keskusliiton tekemistä tutkimuksista. Esimerkkeinä vuoden 2005 laskelmat ja vuoden 2006 ennuste.

Keskituloisen palkansaajan ansiotaso nousi vuonna 2005 3,6 % ja ostovoima 2,3 %. Vuoden 2006 osalta vastaavat luvut ovat 2,5 % ja 2,4 %. Kun eläkkeitä nostettiin 0,93 % vuonna 2005, ostovoima nousi 0,1 prosentista 0,5 prosenttiin eläketuloluokasta riippuen. Vuoden 2006 tammikuun alusta työeläkkeitä nostettiin 1,66 %. Ostovoima tulee nousemaan 0,5 prosenttia alle tuhannen euron kuukausieläkkeissä ja 1,2 % yli kahdentuhannen euron kuukausieläkkeiden kohdalla.

Miten tämä jatkuva jälkeen jääminen voitaisiin korjata? Jos poliittista tahtoa löytyisi, asia järjestyisi. Korjaamalla taitettua indeksiä ja muuttamalla verotusta ongelmaa voitaisiin huomattavasti pienentää. Miksi 1 300 000 eläkeläistä ei saa tätä aikaiseksi?

* * *

Nyt keskustellaan vilkkaasti kunta- ja palvelurakennemuutoksesta. Luodaan malleja ja perustetaan neuvotteluryhmiä valtion avustuksella tutkimaan eri vaihtoehtoja kuntien yhdistämiseksi. On selviö, että Suomessa on liikaa kuntia. Niillä kaikilla ei ole riittäviä mahdollisuuksia tarjota kuntalaisilleen tasaveroisia palveluita. On hyvä, että asialle tehdään jotakin, mutta yhdistämishuumassa ei saa unohtaa tärkeintä. Pitää muistaa, että tavoitteena tulee olla kuntalaisten kannalta mahdollisimman hyvä palvelujen taso ja saatavuus.

Sirkka-Liisa Tarjamo

Om pensioner och tjänster

Sedan början av nittioalet har det nästan årligen gjorts beslut, som har beskurit pensionernas köpkraft. I förhållande till löntagarnas förtjänstnivå och köpkraft har pensionärerna ständigt hamnat på efterkälken. Detta ser man tydligt i de undersökningar som gjorts av Pensionsbetalarnas centralförbund. Exempel är uträkningarna för år 2005 och prognosen för år 2006. En medelinkomsttagares förtjänstnivå steg år 2005 med 3,6 % och köpkraften med 2,3 %. För år 2006 är motsvarande tal 2,5 % och 2,4 %. Då pensionerna steg med 0,93 % år 2005 steg köpkraften med mellan 0,1 och 0,5 procent beroende på pensionsinkomstklassen. I början av januari 2006 steg arbetspensionerna med 1,66 %. Köpkraften kommer att stiga med 0,5 procent för en pension på under tusen euro i månaden och med 1,2 % för en månadspension på över 2000 euro. Hur skall man kunna hindra denna eftersläpning? Om man kunde finna politisk vilja till förändringar, kunde situationen förbättras. Genom att förändra det brutna indexet och beskattningen kunde problemet väsentligt minska. Varför kan inte 1,3 miljoner pensionärer åstadkomma detta?

* * *

Nu diskuterar man ivrigt en kommun- och servicestrukturreform. Man skapar modeller och grundar med statlig hjälp förhandlingsgrupper för att granska olika alternativ för kommunsammanslagningar. Det är klart, att det finns för många kommuner i Finland. Alla har inte tillräckliga möjligheter att erbjuda kommuninvånarna likvärdig service. Det är bra, att man gör något åt saken, men man får inte glömma det viktigaste i samband med sammanslagningssyran. Man måste komma ihåg, att målet för kommuninvånarna skall vara bästa möjliga servicenivå och lättillgänglighet.

Övers. Ulla Bäck